

Jorn de Poesia Planetària

Com a bons animals
arreglerats per la tralla, hem après
el costum prehistòric d'ignorar
que en la cara fosca de la lluna
també existeix la nit, i és sorprenent
que el ramat de poetes fuetejats
no us indigneu per l'absència
de compromís cívic i social
en el gremi d'astrònoms i astronautes.
Cada nit discutiu, en canvi, si és blanca
o negra la roba íntima de la monumental
turista francesa, i els més intrèpids
us arrisqueu —quina audàcia—
a qüestionar si en durà.
Després m'acuseu a mi
d'involucionista i refinat,
quan us dic que la cara fosca
de l'immigrant a qui compreu clauers
i ulleres, és la conseqüència d'un efecte
lluner.

La meua cara fosca.

j.p., «Els estius».

Button

Button

«Als companys», d'Ovidi Montllor